

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

Róm. 8:31

A TISZÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Felelős szerkesztő és kiadó:

D. Dr. RÉVÉSZ IMRE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: DEBRECEN, KÁLVIN-TÉR 17. SZÁM. (PÜSPÖKI HIVATAL)

Megjelenik havonként kétszer, 1-én és 15-én
Előfizetési ára évi 20 forint

SZÁZ ÉVVEL EZELŐTT...

Részletek Könyves Tóth Mihálynak, mint táborigaznagynak 1848 december 6-án az újaradi sírkertben a honvédhadsereg által folytatott ostrom alkalmával elesett magyar és lengyel honvédek és nemzetőrök felett tartott gyászbeszédéből:

„Egy névben, a már már egészen elnyomott népszabadság isteni bajnokának, a már már egészen eltört emberjogok isteni hőséneke, az emberi összes nemzetet megváltó Krisztus Jézusnak szent nevében kereszteltettünk meg mindnyájan. S íme! éppen ez isteni cél, a nálunk is legvilköltatni szándékolt népszabadság hősiesség megvédése, a nálunk is összetiportatni szándékolt emberjogoknak hősiesség kivívása, szólított és gyűjtött mindnyájunkat e táborba...”

„Ezek mind — oh halljátok meg! — ezek mind fekszenek legvilköltatva, legvilköltatva a fejedelmi bűn, ördögökkel szövetségbe kötött zsoldosai által. — Oh e tudatra, érzetek dobogtatják, nehéz lüktetéssel dobogtatják szívünk kettős kamaráját. És én nem bírom elhátározni, vajjon a visszatörles rettenetes haragja, vagy az elkeseredés ömlengő szájalma-e hatalmasabb? mert ez érzetek egymást felváltó hullámzajjal rengenek keblünkön keresztül. — Távozz most! oh kevés időre, e csendes siri hajlékoktól, távozz most visszatörles rettenetes haragja! Te pedig, elkeseredés szelid szájalma, olvadj ajkaimon szívhezszóló, szívig ható keserű szavakká...”

„Oh! e fiúi szent tisztelettel szeretünk mi is téged édes szülő magyar hazánk! sivalkodva rettenünk vissza a fényzőnben ragyogó császáriak testi kényelmet ígérő s lekötölni akaró mézes szavaitól. Mi neked, fény nélküli, de szabad, független hazánk, szabad és független fiaid akarunk lenni s leszünk is. — Ezért küzdünk mi a bűnsereggel, mint küzdöttek ti is, elvérzett honfitársaink! mint küzdöttek e hazát vértől szerzett őseink. Minden más esetben *bűnnek zsoldja a halál*. Éretted fel-

séges haza! a népszabadságért, az emberjogokért ránk-jött halál, megváltói dicső halál...”

„Lengyelfiak... mélyen megkeseredett testvéri szívvel, de erős és vitéz elszántsággal nyújtjuk kardra termelt magyar jobbunkat, sorsedzette jobbotokba. És biztatunk: ne féljétek azoktól — mint mi sem félünk — kik csak a testet ölhetik meg, a lelket pedig meg nem ölhetik. Biztatunk a reménnyel, hogy... a vérpatak, mely a lengyel nemzetből folyt, a vérpatak, mely a magyar nemzetből folyt, a vérpatak, mely most oly sok népekből foly, vértengerré nő fel és hullámaival elsepri a trónoknak babonás hitből, ámitással épített oszlopait, és elnyeli, megfulasztja, vérhabokban fulasztja meg az önkény zsarnokait — időközleges veszteségek részünkről, időközleges nyereségek részünkről lehetnek. De a népszabadság, népfenség elvégrei diadalát nekünk Isten biztosítja, a lelkeknek szellemi hatalma által biztosítja, azon hatalom által, mely most néhány hónap alatt, egy világrész országainak társadalmi összes életét legbensőbb rétegeiben is keresztül hatotta, s a társadalmi élet nehéz bilincseinek széttörését elnémithatatlan erős szózáttal követeli, majd feltartóztatlan karokkal kényszeríti...”

„Fogadjátok fel, honvédek..., hogy a hadsereg diadalját föltételező rendet, fegyelmet, ezek következtében a parancsnoknaki kész és pontos engedelmeséget sohase tévesszétek el szem elől. Oh! talán a kellő rend, fegyelem s engedelmeség megtartásával, meg lettek volna tartva azok is, kik most sebeikkel kinlódnak s kik íme elvérzettek...”

Alföldi Hírlap, Debrecen, december 17.

Vallásitanítási feladataink

Az 1948—49. iskolai év nagy változást hoz a vallásoktatásban. A vallás tanítását szeptembertől kezdve az ország legtöbb iskolájában a tanítóktól a lelképásztorok veszik át. Ez a változás kétségtelenül nem lesz zökkenőmentes. Kihatással lesz a lelképásztorokra, a tanítókra, a növendékekre, sőt a szülőkre is. A tanítószeg átad egy „tantárgyat”, amelyet hosszú évtizedeken keresztül tanított s az alsófokú iskolákban csaknem

teljes egészében a vallásos nevelés gyakorlati irányítója volt nemcsak a vallásórákon, hanem a koncentráció elve alapján a többi tantárgyak keretében, sőt az iskolán kívüli munkában is. Hogy milyen végső eredménnyel? Talán utalhatunk az utóbbi zsinati tárgyalások megállapítására, amelyre Dr. Péter Zoltán hivatkozott lapunk augusztus 1-i számában, hogy t. i. református iskoláink nem feleltek meg teljes egészében az egy-

ház különleges követelményeinek. Ez a kétségkívül lesújtó, de tárgyilagos megállapítás, bár nem kifejezetten a tanítói munkára irányul, hanem minden, a vallásos életet előmozdítani és felemelni hivatott egyházi és világi tényezőkre. A tanítószeg nem kívánja kivonni magát a megállapítás alól, annyival is inkább, mivel a Zsinat ugyanakkor azt is megállapította, hogy iskoláink „általában jó tanintézetek voltak, megállták a helyüket a többi iskolafajta között”. És, ha mást nem emelünk ki, csak azt a tényt, hogy a tanítószeg

a színvonalat tartani tudta a legnehezebb időkben is, és iskoláinkat, helyesebben az evangélium szellemét átmentette napjainkra, a megújulás idejére, megállapíthatjuk, hogy kötelességét hiven elvégezte.

A lelkipásztori karra kétségkívül nehéz feladat hárul, ami elsősorban a nép- és általános iskola I—IV. osztályainak vallásitanításánál fog mutakozni. Meg kell ismerni közelebbről, vagy át kell ismét venni a 6—10 éves gyermekek nevelési és tanítási módszerét, főként lélektanát. A felnőttek hitéletének gondozása mellé most a legkisebb tanulók lelkivezetése, vallásitanítása is járul, ami a kiváló pedagógus munkáját is próbára teszi.

A fennálló nehézséget fokozza az a tény, hogy a jövőben a református vallásos nevelés nem lehet olyan átfogó, mint eddig volt. A vallásitanítása osztályonként heti 2 órára szorítkozik, mivel a többi tantárgyak nem egykézben vannak s az együttműködő iskolákban az egységes vallásos szellemet amúgy sem lehetne biztosítani. A nehézség ott is mutatkozik, hogy ilyen körülmények között kell megtalálni az egyház, közelebbről a vallásitanításunk megújulásához vezető utat, a módot és az eszközöket, hogy az evangélium fénye a jövőben valóban ne csak pislákoljon, hanem éltető szellemként éljen és hasson.

Keresnünk kell tehát azokat az eszközöket, amelyekkel közelebb jutunk a célhoz.

A feladat gyakorlati megoldására legcélravezetőbbnek vélem, hogy sürgősen vallásitanítási vezérkönyvhöz juttassuk mindazokat, akik a vallást a jövőben tanítani fogják.

Jelenleg az a helyzet, hogy minden tantárgyhoz készült már vezérkönyv, egyedül a vallásitanításhoz nem. A nevelői kar ezért magára maradt és egyéni utakon jár. Évtizedeken keresztül csak az iskolából hozott ismeretekre s annak nevelési, tanítási és módszertani szabályaira támaszkodhatott. A további fejlődés lehetősége nem volt biztosítva. Mindössze két értékes útmutató jelentett segítséget. Az egyik: „A népiskolai keresztyén vallásitanítás módszertana”, amelyet az Egyetemes Konvent megbízásából Szele Miklós írt. Hibája, hogy elméleti síkon mozog, és csak alig egy-két gyakorlati tanítást tartalmaz. A másikat 1930-ban íj. Dr. Szabó Aladár ugyancsak a Konvent megbízásából írta, de a könyv csak egyetlen osztály tanítási anyagát tartalmazza. Mivel időközben ennek az osztálynak a tanterve módosult, a könyv gyakorlati értéke lecsökkent. Ezzel a két könyvvel kimerült a magyarországi nép- és általános iskolai oktatók rendelkezé-

sére álló vallásitanítási irodalom. — Tudomásom szerint a középiskolai oktatáshoz sem jelent meg vezérkönyv. Ugyanakkor egyéb tantárgyak tanítására egyenként is több különféle vezérkönyvet írtak, de a sokezer nevelő vallásitanítási vezérkönyv nélkül volt kénytelen az órákra előkészülni. Még az ú. n. „mellék-tantárgyak”-hoz is tízezer számra ontották és ontják a modern nyomógépek a legkülönbélebb vezérkönyveket. Ezeknek legtöbbje egyéni vállalkozásból készült, tehát a kiadója pénzügyileg is megtalálta számítását, sőt legtöbbször jövedelmező forrásnak is bizonyult a könyv kiadása. Nálunk egyik egyházkerületben sem volt senki, aki megírta volna legalább az iskolaköteles korúak részére a vallásitanítási vezérkönyvet. Pedig mennyivel inkább kiadható lenne az a könyv, amelyet évtizedek óta vár az ország református vallás-oktatói kara. Ha az ebből befolyt összeg nem fedezné a költségeket, a különbözet már nem jelentene elviselhetetlen terhet a Konventnek. Ezzel szemben felmérhetetlen javulás mutatkoznék a vallásitanítás és Isten országának építése terén.

A felvetett kérdés gyakorlati megoldását áldásosan segítené elő, ha a nevelők korszerű továbbképzésére az egyházmegegyek vallásipedagógiai szemináriumot tartanának. A multban már voltak ilyenek, de csakhamar megszűntek. A fennálló gazdasági nehézségek még akadályozzák ennek felújítását. De bármikor nyílik meg ilyen szeminárium, különösen akkor lehetne maradandó értékűvé tenni, ha nem felváltva tanítanak egymást a nevelők, mint ez másirányú szemináriumokon többször előfordult, erre nincs idő, hanem csak kiváló nevelők tartanának bemutató tanításokat. Szerencsésen oldotta meg a kérdést

a biharérmelléki egyházmegegye vezetősége, amikor a harmincas években Gergely Ilonát, a Dóczi-intézet gyakorlóiskolai tanítóját kérte fel, aki remekbe öntött, valóban „minta-tanítás”-ával kiváló szolgálatot tett a vallásipedagógiai szemináriumnak.

A felsoroltakat kiegészítené és hatékonyabbá tenné, ha a vallás-oktatóknak lenne egy összekötő hivatalos pedagógiai lapja, időszerű tudományos és gyakorlati kérdések tisztázására és a vallásitanítás egységes irányítására. Kár, hogy az eddigi egyházi tanügyi lapok megszűntek.

Megkönnyítené a nevelők munkáját egy központilag irányított ifjúsági lap is. A multban több ifjúsági lap jelent meg egyéni vállalkozásból. Ma tudtommal csak egy van, az is szerényebb igényekkel. Központilag irányított folyóirat lenne hivatottabb az ifjúsági gyülekezeti élet irányítására. Ennek megindítására ma leküzdhetetlen nehézségekbe ütközik, de reméljük, eljön ennek is az ideje. Jól szerkesztett ifjúsági lapnak mindig megvolt a kelendősege. A most megjelenő egyébirányú ifjúsági lapokat is legtöbb helyen szinte szétkapkodják.

Ezekben az eszközökben látom a vallásitanításunk intenzívebbé tételét, amelyhez hozzájönne az ifjúsági gyülekezetek országos viszonylatban való megalakítása, amelynek jelentőségére lapunk folyó évi számaiban többen rámutattak, és a vallásitanítás fokozottabb ellenőrzése iskolafelügyelők útján, akik tanácsokkal, útmutatásokkal látnák el a vallásitanítókat.

Foglalkoznunk kell ezekkel a kérdésekkel, mert az ifjúság megtartása az egyház számára igen nagy és szent feladat.

(Biharkeresztes.) Fényes Kálmán.

Az új próbaénekeskönyv teljes anyaga

(Folytatás.)

248. A csillagos égnek seregei ott fent. 89.	258. Fohászokodom hozzád, Uram, Istenem.
249. Nagy az Úr, ki fényes házát építette 89.	259. Benned biztam Úr Isten. 210.
250. Atya Úr Isten, rólad vallást tesztek. 23.	260. Szent Dávid próféta.
251. Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség.	261. Kegyelmes Isten, kinek kezében. 241.
252. Mennyei seregek, boldog tiszta lelkek.	262. Forog a szerencse. 215.
253. Isten kezét mutatja az égnek. 150.	263. Mikoron Dávid.
254. Mindenkoron áldom az én Uramat.	264. Áldjad én lelkem a dicsőség.
255. Mely igen jó az Úr Istent dicsérni.	265. Hagyjad az Úr Istenre.
256. Irgalmazz Úr Isten immáron.	266. Egek nagy királya. 165.
257. Ne hagyj elesnem, felséges Isten.	267. Mire bánkódol.
	268. Dicsérjük hálaadással. 42.
	269. Istenre bizom magamat. 42.
	270. Légy csendes szívvel.
	271. Mint Isten akarja, legyen.
	272. Mind jó, amit Isten téssen.
	273. Az Úr Istent magasztalom.
	274. Ki Istenének átad mindent.

275. Az Úr Isten az én reménységem.
 276. Egyedüli reményem.
 277. Gondviselő jó Atyám vagy.
 278. Dicsőült helyeken.
 279. Vigak e föld lakosai. 68.
 280. Ismét egyik esztendeje. 84.
 281. Lelkünk-testünk teremtője. 102.
 282. Nékünk születék mennyei Király.
 283. Az Úrnak jóvolta napjainkhoz. 278.
 284. Áldjuk a nagy Isten jóságát. 96.
 285. Örök Isten, kinek esztendő. 65.
 286. Jer, dicsérjük az Istennek Fiát.
 287. Járuljunk mi az Istennek szent Fiához. 372.
 288. E világnak fényessége. 316.
 289. Zengj nyelvem ékesen. 34.
 290. Dicsérlek téged, Idvezítőmet. 74.
 291. Ó mi kegyes Krisztusunk. 301.
 292. Ó dicsőségnek felkent fejedelme. 144.
 293. Jézus, ó mi Idvezítőnk.
 294. Jézus, vigasságom.
 295. Jézusom, ki árva lelkem.
 296. Szép tündöklő hajnalsillag.
 297. Ó seregeknek hatalmas királya. 81.
 298. Jer Krisztus népe, nagy vigan.
 299. Jézus hív, bár zúg, morajlik.
 300. Lelkem drága Jézusa.
 301. Új világosság jelenék.
 302. Ó, népeknek Megváltója.
 303. Jöjj, népek Megváltója.
 304. Kapuk emelkedjétek.
 305. Álmélkodással csudáljuk. 210.
 306. Kegyes lelkek, az Urat dicsérjétek. 79.
 307. Dicséretet mond nyelve mindennek. 50.
 308. Igaz Isten, ígéretedben. 33.
 309. Mennyei Ige jelenék.
 310. Küldé az Úr Isten.
 311. Szent Ézsaiás így ír.
 312. Várj, ember szíve, készen.
 313. Dicsérd Istent, keresztyénség.
 314. Jézus, születél idvességünkre.
 315. Krisztus Urunknak.
 316. Az Istennek szent anyala.
 317. Jer, dicsérjük e szent napon.
 318. Jer, mindnyájan örüljünk.
 319. Kezdetben volt az Ige. 318.
 320. Ez nap nekünk dicséretes nap.
 321. Hogy eljött az időknek.
 322. E világot, bár ez bünt tett. 91.
 323. Dicsőség a magas mennyekben. 66.
 324. Örvendjétek keresztyének. 138.
 325. Szívünk vígsággal ma bétölt. 296.
 326. Dicsőség mennyben az Istennek.
 327. Ó jöjjetek, hívek.
 328. Jöjjetek Krisztust dicsérni.
 329. Itt állok jászolod felett.
 330. Örvendezzen már e világ.
 331. A nagy király jön, Hozsánna. 32.
 332. Jézusom, imádjuk szent nevedet. 39.
 333. Buzdítsd fel Uram, lelkemet. 102.
 334. Ó Isten, ki a törődött. 42.
 335. Ó ártatlanság Báránya.
 336. Dicsérd lelkem, Istenedet. 316.
 337. Paradicsomnak te szép élő fája.
 338. Lelki próbáimban, Jézus, légy velem.
 339. Jézus, Istennek Báránya.
 340. Te drága Jézus, mi történt tevéled.
 341. Ó Krisztusfő, te zúzott.
 342. Jézus, világ Megváltója.
 343. Ó Krisztus, láttam szenvedésed.
 344. Királyi zászlók lobognak.
 345. Ím nagy Isten, most előtted.
 346. Győzhetetlen én kőszálam.
 347. Jézus, ki a sírban valál. 35.
 348. Örvendezetek, egek. 135.
 349. Jézus meghalt bűneinkért. 42.
 350. Feltámadt a mi életünk.
 351. Emlékezzünk ez napon.
 352. Krisztus im feltámadta.
 353. Krisztus feltámadta igazságunkra.
 354. A Krisztust megfeszíték.
 355. Mély gyászba borult a természet. 66.
 356. Felvirradt felséges napunk.
 357. Jézus, én bizodalمام.
 358. A Krisztus mennybe felméné.
 359. Úr Jézus, aki felséggel. 138.
 360. Szent egek, minden boldogok. 32.
 361. Vedd el jutalmadat. 3.
 362. Ébredjél fel, világ, bűneidből.
 363. Jön a harag napja lánggal.
 364. Ments meg Uram, engem.
 365. Jézus Krisztus, mi Királyunk. 316.
 366. Az én idóm, mint a szép nyár.
 367. Emeljük Jézushoz szemünk.
 368. Jövel Szent Lélek Isten, tarts meg.
 369. Jövel Szent Lélek Úr Isten, lelkünknek.
 370. Jövel Szent Lélek Úr Isten, töltsd bé.
 371. Jézus Krisztus, egy Mesterünk.
 372. Könyörögjünk az Istennek Szent Lelkének.
 373. Jövel teremtő Szent Lélek.
 374. A pünkösdek jeles napján. 358.
 375. Jézus, az ígéretet. 135.
 376. Ó áldott Szent Lélek, ki az ég. 278.
 377. Szent Lélek, végy körül bennünket. 65.
 378. Adjunk hálát mindnyájan.
 379. Emlékezzél Úr Isten, híveidről.
 380. Semmit ne bánkódjál.
 381. Jézus Krisztus, mi kegyelmes. 255.
 382. Hogy panaszkodik az. 260.
 383. Könyörgünk néked, ó Isten Fia. 362.
 384. Sok inségünkben hozzád kiáltunk. 241.
 385. Keserves szívvel Magyarországbán. 241.
 386. Emlékezzél, mi történék Uram.
 387. Úr Isten, légy most mivelünk.
 388. Hallgasd meg Jézus Krisztus.
 389. Jövel, légy velünk, Úr Isten.
 390. Erős vár a mi Istenünk.
 391. Vedd el Úr Isten, rólunk haragodat.
 392. Az egyháznak a Jézus.
 393. Ne csüggedj el, kicsiny sereg. 68.
 394. Térj magadhoz drága Sion.
 395. Isten szíven megpihenve.
 396. Ébredj bizonyoságtévő Lélek. 228.
 397. Ó Sion, ébredj, töltsd be.
 398. Úr lesz a Jézus mindenütt.
 399. Imhol vagyok, édes Uram Istenem.
 400. Hagyjátok el hív keresztyének.
 401. Szívem szerint kívánom. 341.
 402. Ó örök hatalmú.
 403. Szomorú a halál.
 404. Jaj mely hamar múlik.
 405. Minden ember csak halandó.
 406. Én Istenem, benned bizom.
 407. Itt nincs igazi boldogság. 420.
 408. Seregeknek szent Istene.
 409. Utas vagyok e világban. 366.
 410. Csak vándorút az életem. 84.
 411. Nem sokáig tart már földi. 256.
 412. Porok vagyunk, porrá leszünk.
 413. Menj el a te nyugalmadba. 42.
 414. Megszabadultam már én. 220.
 415. Jer temessük el a testet.
 416. Krisztus, én életemnek.
 417. Gyarló testünk porrá lesz. 42.
 418. Uram, majd egyszer feltámadnak 28.
 419. Már elmegyek az örömben.
 420. Életemnek végső napját.
 421. Tudom, az én Megváltóm él.
 422. Hadd menjek, Istenem.
 423. Akik bíznak az Úr Istenben. 485.
 424. Ó mely boldog az oly ember. 32.
 425. Ó Ábrahám Úra.
 426. Már keresztem vállra vettem.
 427. Lelkem hozzád kíván menni. 38.
 428. Látod Úr Isten szívedet. 335.
 429. Az Úr énnékem hűséges vezérem. 23.
 430. Úr Jézus, idvesség Fejedelme. 50.
 431. Úr Isten, kérünk tégedet. 68.
 432. Mi kegyes Atyánk, bölcsességnek. 209.
 433. Áldjad én lelkem felséges Uradat. 103.
 434. Vezess Jézusunk.
 435. Lelkem siet hozzád menni. 146.
 436. Örülj szívem, vigadj lelkem.
 437. Ó Jézus, mi idvességünk. 84.
 438. Hallottuk Jézus, miképen. 32.
 439. Én lelkem, ébredj fel. 34.
 440. Jer, lássuk az Úr keresztyét. 42.
 441. Kegyes Jézus, én imádságomra. 286.
 442. Idvességünk, váltságunk. 205.
 443. Lelkem, adj dolgot magadnak. 68.
 444. Ó Istennek választott kedves. 101.
 445. Szólsz hozzám, Istenem.
 446. Uram, bocsásd el népedet. 23.
 (Folytatása következik.)

HALOTTAINK

Révész Lajos, a debreceni református Kollégium gimnáziumának három évtizeden keresztül rendes tanára nyugalmába vonulásának 21. évében 83 éves életkorában, 1948 november hó 16-án, rövid szenvedés után az Úrban csendesen elhunyt Nádudvaron. Gyászolja felesége és egyetlen fia, Dr. Révész Sándor. — A. B. F. R. A.

Ördög Lajos biharnagybajomi lelkipásztor 56 éves korában november 21-én hosszas szenvedés után hazaköltözött. Mint lelkipásztor, képzett és komoly munkát végző ember volt, a debreceni egyházmegye lelkészi főjegyzője, zsinati lelkészi póttag. A temetési szertartást november 23-án Révész Imre püspök és Szász Imre esperes végezték. Legyen áldott emlékezet!

Kozma Zsigmond nyugalmazottjélemléketű biharnagybajomi lelkipásztor 88 éves korában rövid szenvedés után november 13-án elhunyt. Temetése november 15-én volt Nyírbélteken. — A. B. F. R. A.

HÍREK

Dr. Vasady Béla princetoni vendégprofesszor Amsterdamból Amerikába visszatérése előtt szeptember 5-én a párizsi magyar református gyülekezetben szolgált. Amerikába visszaérkezése óta az amsterdami egyházi világgyűlésről eddig Princeton, N. J.-ben, Orange, N. J.-ben, Albany, N. Y.-ban, Rutherford, N. J.-ben, Doylestown, Pa.-ban, Boston, Mass.-ben és Auburn, Maine-ben tartott előadást. Október 31-én a zarándok atyák által alapított bostoni Old South Church-ben és a Park Street Church-ben szolgált, utóbbi helyen mondott prédikációját a rádió is közvetítette. — Dr. Vasady Béláné Verona, N. J.-ben, Lawrenceville, N. J.-ben, Cleveland, O.-ban és Akron, O.-ban tartott újabb előadásokat a magyarországi református nőszövetségi munkáról, valamint az amsterdami világgyűlésről.

D. J. C. Hoekendijk és **R. Soederna** Debrecenben. Hoekendijk a Holland Missziói Tanács kiküldöttje, Soederna pedig indonéz köztársasági benszülött lelkész november 1—7-ig Debrecenben időzött, itt a gyülekezet tagjaival és a teológusokkal, valamint a teológiai tanárokkal találkozott s hisszük, hogy előadásaik nem maradnak nyom nélkül.

Érdekes összejövetelt rendeztek nov. 3—4. napjain azok a lelkészek, akik 1928-ban kezdték el teológiai tanulmányaikat. Az ő idejükre esett a teológiai professzori kar majdnem teljes kicserélődése s ezt az évfolyamot úgy emlegették, mint az elválasztót a régi és újabb stílusú debreceni teológiai diák között. — Két napon át voltak együtt, mint a Nyakas Sándor lelkipásztor által pártolt körösladányi gyülekezet vendégei s ez a két nap szakadatlan tanulással és elmélyüléssel telt el. Dr. Erdős Károly volt professzoruk állandóan velük volt; a többiek hosszú levelet írtak hajdani kedves diákjaiknak. A program többi része a találkozóra összegyűltek közül került ki. Továbbképző előadást tartott Dr. Pákozdy L. teológiai tanár (a másik professzorral lett évfolyamtárs, Dr. Bodonhelyi József, betegsége miatt nem jöhetett el). Evangelizált Szenes László debreceni lelkipásztor; a gyülekezetnek szóló szószéki szolgálatokat Szabados L. szegedi és Forró Imre gyendai lelkészek végezték. A találkozó gondolata Szokody

Gyula szolnoki lelkipásztortól indult ki s most — különösen Besztercey László geszti lelkész nagyon bensőséges bizonygatója nyomán — közösen elhatározták, hogy más-más gyülekezetben évenként összegyűlnek, a fennálló barátságot igazi testvériséggé igyekeznek kiépíteni, elhunyt társaik családtagjaival fenntartják a kapcsolatot s egymást a hitben mindenképpen erősíteni fogják. Sok „papi összejövetelen” voltak már, mondották; de most látták, hogy mit lehet nyerni két nap alatt is, ha az összejövetel nem a felszínes barátkozás, hanem Krisztusban felfedezett lelki közösség alapjain indul el. A 16 Magyarországon élő egykori évfolyamtárs közül 12 jött el erre az összejövetelre.

Konyáron október 31—november 7-ig nyolcnapos evangélizációt tartott Dr. Kovács J. István nyug. theol. professor. Ez volt az ő 30. nyolcnapos evangélizációja, amit őseinek szülőföldjén végzett. Az evangélizációs napok mindvégig látogatottak és igen áldásosak voltak.

Szakolyban november hó 13-án és 14-én gyülekezeti nap volt. A közben váratlanul beállt havazás ellenére a környező gyülekezetekből gyalog is többen jöttek, hogy résztvegyenek a szakolyai örömeiben. Jó alkalom volt e gyülekezeti nap nemcsak a gyülekezet minden rétegével való találkozásra, hanem arra is, hogy a gyülekezet minden tagja — kicsinyek és nagyok — megszeressék szívből az új énekeket. A szolgálatokat Szabad Károly nagykállói segédlelkész és Szabó Gábor püspöki titkár végezték.

Nyiregyházan a középzsabolesi egyházmegye II. lelkészi evangélizációs konferenciáját tartották. Az egyházmegye lelkipásztora egy héten keresztül voltak a nyiregyházi missziói alap vendégei. Békefi Benő, az egyházmegye missziói előadója, vezette a konferenciát és az esperessel, id. Porcsolt Istvánnal együtt, megbeszélte az egyházmegye missziói tervét. Nagyon áldott bibliatanulmányokat tartott minden reggel Darányi Lajos sárospataki lelkipásztor, előadásokat tartottak Dr. Czeglédy Sándor egyetemi tanár, Szüle Miklós, Adorján József és Tamás Ferenc lelkipásztorok.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

2908 1948. szám.

TÁRGY: Tűzbiztosítási hátralékok és új értébevallások.

KÖRLEVÉL

a kebelbeli lelkipásztor urakhoz.

Bár az Országos Református Jóléti és Gazdasági Társulat minden egyházközséget értesített a tűzbiztosítási hátralékról, ez úton is nyomatékosan felhívom a még hátralékos egyházközségeket kötelezettségük sürgős teljesítésére.

Felhívom azokat az egyházközségeket is, amelyek új értébevallást még az ORJÓ-hoz nem küldtek be, hogy ezt sürgősen pótolják.

2911—1948. szám.

KÖRLEVÉL

a református gyülekezetekhez.

A konventi és zsinati elnökségi tanács 1948 október 28-án tartott ülésén megállapította és ezen az úton hozza a magyarországi református egyház gyülekezteinek tudomására, hogy

nincs kifogása az ellen, hogy a Kis Énekeskönyv mindazon darabjait, amelyek a próbaénekeskönyvben is benne lesznek, a gyülekezetek megfelelő kántori előkészítés után a templomi istentiszteleteken már addig is használhassák, amíg maga a próbaénekeskönyv meg nem jelenik.

Az elnökségi határozathoz kiegészítéssel köztudomásra hozzuk, hogy ez a rendelkezés nem vonatkozik a Kis Énekeskönyv következő számú énekeire, mint amelyek a próbaénekeskönyv anyagába nem vették fel: 2., 26., 28., 38., 60., 65., 91., 95., 97., 99., 104., 109. szám. Ezeket az énekeket magában a Kis Énekeskönyv tartalommutatójában arról lehet megismerni, hogy kezdősoruk után nem áll ott zárójelben a próbaénekeskönyvi sorszám.

Ezt a 12 éneket tehát a gyülekezet templomi istentiszteleti használatában mellőzzük, abban az esetben is, ha a Kis Énekeskönyv többi, a próbaénekeskönyvbe is felvett 108 énekének templomi használatára a gyülekezet hajlandó és kellőképpen felkészült.

Debrecen, 1948 november 25.

Révész Imre püspök.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY

Pályázatot hirdetek az alsózsaboles-hajdúvidéki egyházmegyébe bekebelezett, más helyre történt választás folytán megüresedett polgári református missziói lelkészi állásra. Javadalma az 1946 július hó 12-én megállapított és 1946 augusztus 28-án egyházkerület által jóváhagyott díjlevél szerint a következő:

I. Javadalom:

1. Természetbeni lakás kerttel	600— P
2. Bokorhái föld 55 ar. korona	74-80 P
3. Jogosítványok (másfél legelő) 15 ar. korona	24— P
4. Kézpénz 200 ar. korona	272— P
5. Terményváltáság 46*20 ar. korona	62,83 P
6. Stóla 44 ar. korona	59-81 P
7. OFB-juttatásból 25 kat. hold föld hasznélvezete, melynek adóját, járulékait egyház fizeti ar. koronában. 735-50	960— P
8. Kongrua 804*24 ar. korona	1093-44 P
Összesen	3146-88 P

II. Kötelesség:

Mindenemű lelkipásztori munka végzése az E. T. megállapításai szerint.

Presbitérium 1947. évi április hó 8-án tartott gyűlése kimondta, hogy a díjlevél pengőben megállapított tételeit ugyanannyi forintba számítja át, vagyis a díjlevélben szereplő pengő helyett mindenütt forint értendő.

Beruházás címen az előd az utódtól 480 Ft beruházást kíván, valamint a terményjárandóság $\frac{1}{12}$ részét.

Pályázatot a pályázni szándékozók — törvényben előírt mellékletekkel felszerelve — az alsózsaboles-hajdúvidéki református egyházmegye espereséhez, Hajdúhadháza a pályázati hirdetés megjelenésétől számított 15 nap alatt adják be.

Megjegyzendő: hogy a polgári missziói lelkészi állást az egyházmegye elnökségének a presbitérium meghallgatása után tett javaslatára az egyházkerület püspöke nevezi ki.

Debrecen, 1948 november 16.

Révész Imre püspök.